

Enrique Fernández

Kako sam otkrio Božju riječ

Rođen sam u Madridu 1920. godine, u kući pobožnih roditelja. Dvanaest godina učio sam za rimokatoličkog svećenika u sjemeništu "Seminario Metropolitano" u Oveidu. Nakon svog zaređenja, 30. svibnja 1954. godine, postavljen sam za kapelana ženskog samostana u Navelgasu, u mirnom selu u Asturiji. Uvečer sam uglavnom posjećivao seoskog svećenika, jednog starijeg druželjubivog i prijateljski nastrojenog čovjeka. Jedne večeri, bilo je to 1960. godine, pokazao mi je knjižicu "Poklon" (sažet životopis jednog

negdašnjeg svećenika, Kanađanina imenom Charles Chiniquy). Zamolio sam ga da mi je posudi za čitanje.

Ta knjižica probudila je u meni duboku želju za čitanjem Biblije. Osim toga, htio sam saznati ima li bitnih razlika između protestantske i katoličke Biblije. Posluživši se izmišljenim imenom, pisao sam na adresu navedenu u knjižici i zamolio da mi se pošalje Biblija ili Novi zavjet.

Kad sam počeo čitati Novi zavjet, osobito kad sam proučavao Djela apostolska i Poslanicu Hebrejima, obuzelo me uvjerenje da se Rimokatolička crkva udaljila od Biblije i da je njezino svećenstvo zauzelo mjesto koje priliči jedino Kristu. Proučavanje Božje riječi bilo mi je napeta pustolovina. Što sam je više čitao, to jasnije sam doživljavao istinu iznesenu u Hebrejima 4,12: *Jer živa je riječ Božja i djelotvorna, i oštija od svakog dvosjeklog mača; prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i prosuđuje misli i nakane srca.*

Teologija umjesto Biblije

Tijekom svog četverogodišnjeg studija teologije uopće nisam ozbiljno čitao Bibliju. Upotrebljavao sam je samo kao priručnik tijekom proučavanja rimokatoličkih dogma. Znao sam samo one biblijske retke koji su se upotrebljavali u misi i u rimokatoličkom brevijaru, to jest u časoslovu, knjizi svakodnevnih molitava za klerike i redovnike.

Spasenje, kako govori Rimokatolička crkva, ovisi o tome da svećenik podjeljuje odrješenje od grijeha. Onaj tko svoje smrtne grijeha ne ispovijedi svećeniku, proklet je zauvijek. No ja ni u Djelima apostolskim ni u bilo kojoj drugoj knjizi Novog zavjeta nisam mogao naći izjavu koja bi potvrđivala to shvaćanje. Svi nadahnuti pisci Novog zavjeta naglašavaju da se čovjek za oprostjenje svojih grijeha mora obratiti izravno Bogu.

Osim toga sam u poslanici Hebrejima pročitao nedvosmislenu istinu da je Krist jedanput zauvijek bio žrtvovan za grešnika. Upitao sam se: “Kako je 1562. godine Trentski sabor mogao dopustiti prihvaćanje dogme da se tijekom mise rukom svećenikâ Krist pri-nosi Bogu kao stvarna i istinska žrtva?”

Jedino vjera

Utvrдио sam i da do opravdanja dolazi jedino vjerom, i pitao sam se nije li razlog što u Rimokatoličkoj crkvi nisam nalazio mir srca zato što sam to očekivao kao nagradu za moje vlastite napore. *Onomu tko ne radi, ali vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, vjera se njegova uračunava kao pravednost* (Rimljanima 4,5).

Na taj sam način odmah shvatio da Isus Krist od mene ne zahtijeva ništa te sam odustao od svih pokušaja da sâm zaradim svoje spasenje. Isus Krist postao je moj jedini Gospodin i Spasitelj.

Daljnji razvoj

Putem “Nizozemske španjolske evanđeoske misije” stupio sam u vezu s jednim Španjolcem koji je ranije također bio rimokatolički svećenik. On me uputio na nizozemsku zakladu “Na pravome putu”. Već mnogo godina je cilj tih kršćana bio pomaganje svećenicima

koji su napustili Rimokatoličku crkvu da razumiju temeljne istine reformacije iz 16. stoljeća i vrate se biblijskim naučima.

Drugoga svibnja 1961. godine otišao sam u Brisel. Potom sam otputovao za Hilversum u Nizozemsku. Odande sam svom nadbiskupu poslao pismo u kojem sam mu objasnio da sam otkrio Božju riječ i da mi se Isus Krist otkrio kao moj jedini Gospodar i Spasitelj. Rimokatolička crkva tvrdi da je Krist središnja točka katolicizma, ali u stvarnosti je ta crkva okrenula leđa Kristu.

Nakon toga sam u gradu San José u Kostariki studirao na Južnoameričkom teološkom seminaru, gdje sam diplomirao 25. studenog 1963. godine. Uza sve to, više mjeseci proveo sam u Guatemali kao uposlenik Vijeća luteranske crkve države Missouri. Na posljetcu sam otišao u Sjedinjenje Američke Države, gdje od 1. srpnja 1964. naviještam Evanđelje među ljudima kojima je materinji jezik španjolski.

Moj cilj i želja

Žarka želja mi je služiti Gospodinu Isusu Kristu, nositi ljudima Evanđelje milosti i govoriti im o velikim stvarima koje je Gospodin ostvario u mom životu. Ono što je On učinio za mene, može učiniti i za njih – kao i za tebe.

Izidite iz nje, narode moj, da ne budete dionicima njezinih grijeha (Otkrivenje 18,4). Pokajte se, stoga, i obratite da se izbrišu vaši grijesi (Djela apostolska 3,19).